

מפקדי-מישטרה טימוקין ואשתו בתום לב

שיכון עובדים" מכר דירות במחיר מוזל

ובין הקונים מפקד

על הכנסות המדינה

איווריה-היוקרה בתל-אביב, ומילבר הדי-רות העתידות של שיכון עובדים אין כל היצע של דירות-היוקרה במקום.

הוא הפעיל קשרים אישיים בחברת ש"ר כון עובדים, וכאשר נודע לו על ההרשמה, אץ כחץ מקשת למישרי החברה ביד-אליהו. במקום נקהלו עשרות אנשים, שגם להם נודע איכשהו על ההרשמה.

חברת שיכון עובדים, המפרסמת מוד-

דירות היוקרה לאנשי היוקרה

זהו סיפור אמיתי. כל העובדות הי-נזכרות בו נבדקו עלידי ועדת הביקורת המרכזית של ההסתדרות, ש-חקרה לאחרונה את פרשת מכירתן של 18 דירות-היוקרה של שיכון עובדים הי-הסתדרותית, ודרך מכירתן.

ועדת-הביקורת מתחה ביקורת חריפה על אופן המכירה, שנעשה בחשאי וללא פירסום, והעבירה את מימצאיה למבקר-ההסתדרות, תוך בקשה לחקור את פרשת מכירת הדירות וזהות הקונים.

השמועה כי שיכון עובדים הוציאה לי-מכירה דירות בצפון תל-אביב במחירים הנמוכים בארבעים אחוזים ממחירי-השוק עברה כש בין כל המקורבים לצלחת. לקראת סוף 1978 נודע בחשאי על הדירות העתידות.

דירה בשווי

5 מיליון לירות

מ קורבי שיכון עובדים ביקשו מאנשי-החברה כי יודיעו להם על ההרשמה, והיו להם סיבות טובות לכך. הפתק שהור-דיע על הצעת הדירות נתלה על קיר החב-רה ביום הרביעי בצהריים, ובו הודעה כי ההרשמה תתחיל באותו היום ותסתיים ביום השני, בשעה 12 בצהריים. היום הי-ששי היה ה-31 בדצמבר — התאריך הי-אחרון להרשמה.

היו רבים שצבאו על הפתחים ולא הצ-ליחו להיכנס. היו שהספיקו להירשם ביום הששי, אך לא הספיקו להפקיד בבנק את המקדמה בת חצי מיליון הלירות, להב-טחת ההרשמה. אחדים מאותם שלא הס-פיקו להיכלל ברשימת מקבלי-הדירות פנו בתלונות לוועדת-הביקורת.

אחת התלונות היתה של מנהל בכיר בי-בנק, שטען כי יושב-ראש ועדת-המכירות של שיכון עובדים הבטיח להודיעו מתי תתחיל ההרשמה, וכי הוא שחך לעשות זאת. כאשר הסתיימה ההרשמה, פנה מנהל-הבנק לשיכון עובדים ותבע אף הוא דירה במחיר שקיבלו 18 המאושרים. שיכון עוב-דים סירבה לעשות זאת, שכן אז היו באים מאות אחרים, ויום אחרי שנסגרה ההרשמה העלתה שיכון עובדים את מחירי הדירות ב-15% בערך (כיום נמכרת דירה בבית זה ב-5 מיליון לירות).

ועדת הביקורת שמעה מהמתלונן עדות, כי בתחילת ינואר הובטח לו על-ידי שלושה מראשי שיכון עובדים, וביניהם יושב-ראש ועדת-המכירות, כי הוא יסוגה. (המשך בעמוד 44)

הבית ברחוב רקנאטי 10 (משמאל) בכנייה הנחה בחצי מיליון

שילם את המקדמה בת חצי מיליון הי-לירות ונכה בדירה. באותו שבוע פירסם מודעה בעיתון על מכירת דירתו. הוא התנה את המכירה בסכום צמוד ובפינוי דירתו בשנת 1980, כאשר יקבל את הדירה החדשה משיכון עובדים.

הוא הוצף בקונים ומכר את דירתו ב-13 אלף דולר. שער הי-דולר היה אז 20 לירות; הוא מכר את דירתו הישנה והקטנה ב-2.6 מיליון לירות — היינו כי "שיכון עובדים" תמורת דירה חדשה וגרדקה יותר.

עות על עמודים שלמים בכל העיתונים, לא פירסמה אפילו שורה אחת על 60 הדירות שהיא עמדה למכור בבית שברחוב רקנאטי 10, ובעיקר על 20 הדירות שי-רצתה למכור באותה עת באופן מידי. ההודעה היחידה על המכירה היתה בצורת פיתקה במכונת-כתיבה, שהודבקה על קיר מישרד החברה ביד-אליהו, ושהודיעה על הדירות, שיטחן ומחיריהן. תמורת דירה בת ארבעה חדרים, בשטח של 145 מטרים מרובעים, דרשה החברה 1.4 עד 1.57 מיליון (לפי הקומה). ותמורת דירות בנות חמישה חדרים, בשטח 165 מטר, דרשה 1.68 עד 1.8 מיליון לירות. עורך-הדין נדחף בתור, הצליח להירשם,

ב סוף דצמבר 1978 נודע לעורך-דין צעיר ולא-ידוע (שמו שמור עימי) כי חברת שיכון עובדים הוציאה למכירה דירות ברחוב רקנאטי, ברמת-אביב ג', בבית העומד להיבנות.

אותו עורך-דין גר בבית של שיכון עובדים, שנבנה ב-1975 ברחוב רקנאטי. כאשר נודע לו על הבית העומד להיבנות בשכנות (ושמיספרו יהיה 10) לא התלהב, עד ששמע כי המחיר הנדרש תמורת דירה בת 145 מטרים הוא כ-1.6 מיליון לירות. דירתו של עורך-הדין בבניין הקיים של שיכון עובדים היתה בת 135 מטר. אולם לא התפרש משך אותה. הוא ידע היטב כי איזור רמת-אביב-אפקה הוא אחד מי-